CIHM
Microfiche
Series
(Monographs)

ICMH
Collection de
microfiches
(monographies)

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1998

Technical and Bibliographic Notes / Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming are checked below.

- [x] Coloured covers / Couverture de couleur
- [ ] Covers damaged / Couverture endommagée
- [ ] Covers restored and/or laminated / Couverture restaurée et/ou pelliculée
- [ ] Cover title missing / Le titre de couverture manque
- [ ] Coloured maps / Cartes géographiques en couleur
- [ ] Coloured ink (i.e. other than blue or black) / Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- [ ] Coloured plates and/or illustrations / Planches et/ou illustrations en couleur
- [ ] Bound with other material / Relié avec d'autres documents
- [ ] Only edition available / Seule édition disponible
- [ ] Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin / La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distorsion le long de la marge intérieure.
- [ ] Blank leaves added during restorations may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming / Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- [x] Additional comments / Commentaires supplémentaires: Text in Ukrainian.

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- [ ] Coloured pages / Pages de couleur
- [ ] Pages damaged / Pages endommagées
- [ ] Pages restored and/or laminated / Pages restaurées et/ou pelliculées
- [x] Pages discoloured, stained or foxed / Pages décolorées, tachetées ou piquées
- [ ] Pages detached / Pages détachées
- [x] Showthrough / Transparence
- [ ] Quality of print varies / Qualité inégale de l'impression
- [ ] Includes supplementary material / Comprend du matériel supplémentaire
- [ ] Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image / Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.
- [ ] Opposing pages with varying colouration or discolourations are filmed twice to ensure the best possible image / Les pages s'opposant ayant des colorations variables ou des décolorations sont filmées deux fois afin d'obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below / Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10x		14x		18x		22x		26x		30x
					✓					
	12x		16x		20x		24x		28x	32x

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol → (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▽ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole → signifie "A SUIVRE", le symbole ▽ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

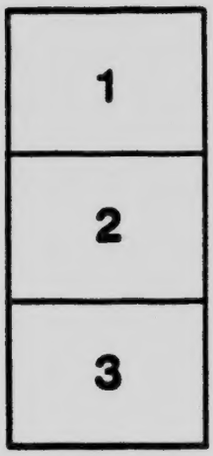

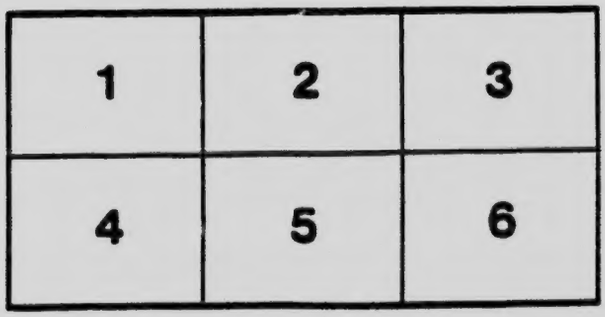

16 L

Бібльотека: „Новий Сьвіт" Ч. 7.

П. Ляфарґ.

БІБЛЇЯ КАПІТАЛЇСТА

Перезів Д. Н.

HUKRDUP

HB 501
L2518

Монтреаль, 1915. — Накладом Ів. Гнідих.
З друкарні „Новий Сьвіт".

ДРУКАРНЯ „НОВИЙ СЬВІТ"

ВИКОНУЄ

всякі друкарські роботи, як: оголошеня, тікети, коверти, книжки і т. п. гарно і точно по умірковавній ціні.

: : На провінції виконує сейчас. : :

Заходіть на 173 Clarke St. Монтреаль

Письма шліть на адресу:

NOWYJ SWIT, Box 1051, Montreal, Canada.

НОВІ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ

1. Новий Сьвіт. — 2. Чорти проти війни! — 3. Голод в робітничій хаті. — 4. Жан Жорес. — 5. Мені тринайцятий минав. Т. Шевченко. — 6. Дивлю ся — в могилі усе козаки. Т. III. — Поодинокі картки по 3 ц. 100 коштує $1. 35 ц. з почтовою пересилкою.

Письма і гроші шліть на адресу:

NOWYJ SWIT, BOX 1051, MONTREAL, QUE., CANADA

ЧИТАЙТЕ „НАРОДНУ ВОЛЮ"

найбогатшу цікавим для робітників змістом українську часопись в Зл. Державах.

„НАРОДНА ВОЛЯ" виходить кождої середи і суботи і коштує на рік:

В Канаді $2. 50 ц. В Зл. Державах $2.00.

Пишіть по оказові числа і посилайте предплату на адрес:

NARODNA WOLA, 524 OLIVE ST., SCRANTON, PA., U. S. A.

NATIONAL LIBRARY
CANADA
BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

НЕКРОЛОГ

Біблія Капіталїста.

ЧАСТЬ ПЕРША.

Капіталїстична віра.

1. Прикмети Капіталу.

1. Розваж слова Бога твойого, Капіталу.

2. Я єсьм Молох, пожираючий людий; засїдаю за столом, в робітнях і з'їдаю наємників. Я перетворюю в гроші пісне істнованє робітника. Єсьм тайною недостежимою; моє вічне єство є нічим иньшим, а тільки нетревалістю людського тіла. Моя могучість є побудована на людській немочи. Мертва сила Капіталу — се жива сила наємника.

3. Я єсьм початком всїх початків; від мене походить усякий витвір, до мене прямує ріжного рода виміна.

4. Я єсьм Бог живий і всюда присутний; зелїзні дороги, комини печий фабричних, насїння збіжеві, кораблї, винницї, золо-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

та і срібна монета — усе то є розкинені по цілім сьвіті чинники всесьвітного Капіталу.

5. Я єсьм не підлягаюча вимірови душа цивілїзованого сьвіта в тїлї, яке зміняє свій вид до безконечности. Я перебуваю в купованім і в продаванім; мою діяльність обявляю в кождім товарі, що з них анї один не істнує поза моїм живим єством.

6. Я чарую сяєвом золота і обдаровую смородом гною; подаю розкіш у винї і несу отрую у вітриолю.

7. Суть моя, заєдно ростуча, пливе невидимою струєю крізь матерію; вона дїлить ся і дробить ся на безконечно малі частинки і воплощаєть ся у постатях, які прибирає кождий товар, а я без труду переходжу з одного товару у другий: сьогодня єсьм хлїбом і мясом, завтра робочою силию творця, позавтра зелїзною штабою, кусником матерії, твором драматичним, сотнаром сала або коробочкою пудру. Метапсихоза Капіталу йде вперед без перерви. Єство моє не вмирає, лишень види його є змінчиві — являють ся, гинуть і відходять у вічність.

8. Люди бачуть і дотикають, чують і коштують мойого тїла, але дух мій, ніжнїйший етеру, не даєть ся обняти їх змис-

лами. Мій дух, се кредит; аби показати себе, тїла не потребує.

9. Мій дух, що є більше вченим хеміком, чим Беркелей, переорює широкі лани, обертає велитенські колеса, двигає тяжкі металї і жене ревучі стада, обертаючи все те в паперові акції. Скорійш наелектризованих бзинових кульочок копальнї і фабрики кидають ся і скачуть з рук до рук на Біржі — в моїй сьвятинї.

10. Не починаєть ся і не кінчить ся без мене нїчо в тих країнах, де панує Банк. Я запліднюю працю, я змушую могучі сили природи служити людинї, даючи їй у руки сильну підойму нагромадженого знаня наукового.

11. Я втягаю брацтва ь золоту сіть торговлї і промислу.

12. Людина, що не властує нїчим і не має Капіталу, веде житє в нуждї, обступлена жорстокими ворогами, узброєними у всї орудя муки і смерти.

13. Єсли чоловік, не маючий Капіталу, є сильним, як віл, то на його хребет кладуть найбільший тягар; єсли він роботящий, як мурашка, то дають йому подвійну роботу; єсли він вдоволяєть ся малим, як осел, то зменьшають його пайку хлїба.

14. Чим є наука, чеснота і праця без Капіталу? Нічим, а суєтою і безхосенним мудрованєм.

15. Без помочи Капіталу наука тягне людину у божевілле і кидає її в розпуку; праця і чеснота тручають її у пропасть злиднів.

16. Анї наука, анї чеснота, анї праця не вдоволяють людського духа; тільки я Капітал подаю корм голодному стадови його бажань і пристрастий.

17. Я даю себе в руки і виховзую ся назад після власної волї — і справи не здаю нїколи. Я єсьм всемогучий; володію істотами живими і неживими.

---

2. Вибранцї Капіталу.

1. Чоловік, ся купа погано вонючої матерії, являєть ся на сьвітї голим, як хробак; відтак, запакований у скринку, іде тлїти під землю і стає погноєм полевої травицї.

2. А я й вибрав собі отсю посуду нечистоти і смороду на се, аби бути об'явленим у нїй — я, Капітал, найтайнїйша річ під сонцем.

3. Я збогачую розбишаку не зважаючи на його розбої і роблю вбогим праведного мимо його праведности. Вибираю собі такого, який мені подобаєть ся.

4. Вибираю капіталїста не задля його второпности, не задля його сумлїнности, не задля його краси, його молодости. Його тупоумність, його злочини і погане обличчє є так само добрим доказом моєї безмежної могучости.

5. Єдино тому, що я роблю капіталїста своїм вибранцем, уособляє він чесноту, красу і ґенїя. Його дурноту люди вважають дотепом; поети шукають в нього натхнїння; артисти очікують його критики і осуду; жінки клянуть ся, що знаходять у ньому ідеального Дон Жуана; економісти доказують, що його неробство є силою руху соціяльного сьвіта.

6. Товпи наємних невольників трудять ся на капіталїста, котрий пє, їсть, розпустує і одпочиває по працї свойого жолудка.

7. Капіталїст не працює нї руками, нї головою.

8. Має він худібку, самцїв і самиць, на се, аби орала землю, кувала зелїзо, ткала полотно; має він управителїв і дозорцїв на се, аби завідували робітнями; має

вчених, аби думали. Капіталїст віддає ся працї травленя: він їсть і пє на се, аби робив — гній...

9. Я плекаю вибранця мого і нагороджую його вічним добробутом, — бо чи є на сьвітї щось лїпшого, щось реальнїйшого, як можність питя, їдженя, віддаваня себе розпустї і розкошам? Всьо иньше — то суєта і безхосенне мудрованє.

10. Аби зробити житє вибранця мого солодким і милим, я віднимою в нього журбу і стережу від терпіння.

11. Зір має свій орґан. Смак, дотик, нюх, слух і любов мають рівнож свої орґани. Не бороню нїчого, чого лишень забажають очі, уста і иньші орґани мойого вибранця.

12. Чеснота є дволичною: чеснота капіталїста лежить в заспокоюваню потреб; чеснота робітника лежить в їх давленю.

13. Капіталїст користає зі всього на землї після своєї вподоби, бо є паном землї. Зазнавши жінок до переситу, уживає до розпаленя своїх похотий невинних недолїтків.

14. Капіталїст є сам собі законом. Законодавцї роблять права відповідно до його забаганок; фільозофи допасовують моральність до способу його житя. Його

вчинки є добрі і справедливі. Усяке діло, звернене на ушкодженє його інтересів, є злочином і заслугує на кару.

15. Позволяю моїм вибранцям користувати ся незвичайним щастєм, незнаним наємникам. Збиранє зисків є найбільшим щастєм. Як вибранець, збираючий зиски, тратить свою жінку, свою матїр, діти, пса, честь свою — він зносить се з покорою. Але не могти побільшати своїх доходів — се найбільше нещастє, в якому капіталїст нїколи і в нїчому не знайде розради для себе.

---

3. Обовязки капіталїста.

I.

1. Богатьох званих, мало вибраних; з кождим днем поменьшую скількість моїх вибранців.

2. Віддаю себе в руки капіталїстів і ділю ся на части по між них; кождий з вибранців дістає на власність частиночку Капіталу, кождий має право хіснованя з нього тільки тоді, як буде його побільшувати, або присилує його до виданя на сьвіт нових Капіталів. Капітал утїкає з рук такого,

що не заховує його законів.

3. Я вибрав капіталіста на се, аби добував додаткову вартість; нагромаджувати зиски — се його місія.

4. Аби почувати себе вільним в погони за зисками, капіталїст зриває всї узли приязни і любови; не знає він анї приятеля, анї брата, анї матери, анї жінки, анї дїтий там, де річ іде о вигоду, яку має осягнути.

5. Він є висшим понад усї перегороди і примушує звичайних смертників тримати ся якоїсь одної вітчини, якоїсь одної партії; хто-б він і не був — перед усїм є він визискувачем. Відтак доперва кождий є монархістою або републиканцем, консерватом або радикалом. Золото має свій колїр, а при ньому гадки капіталїстів тратять своє забарвленє.

6. Капіталїст з рівною обоятностію згортає гроші политі сльозами, гроші напятновані кровю, і гроші вкриті гноєм.

7. Він не жертвує себе малозначним пересудам. Він фабрикує вироби не в намірі продаваня доброго товару, а в намірі збираня добрих доходів. Завязує спілки не на се, аби розділювати дивіденди, але щоби загарбати Капітали уділовців, позаяк малі капіталики належать до великих, а над ти-

ми є ще більші, які кождої хвильки готові їх пролигнути. Такий є закон Капіталу.

8. Ставляючи чоловіка на вершині, на якій стоїть гідність капіталїста, віддаю йому частину моєї всемогучости над людьми і річами.

9. Капіталїст повинен говорити: суспільство — се я; моральність — се мої забаганки і пристрасти; закон — се мій інтерес.

10. Єсли заподіяно шкоду інтересам хочби лиш одного капіталїста, то від сього терпить усе суспільство, тому що неможливість збільшати Капітал є найгіршим нещастєм, і нема средств на нього.

11. Капіталїст змушує до витворюваня, та сам не творить; змушує до працї, та сам не працює; всякого рода праця, чи умова чи фізична, йому заборонена; вона приневолила-б його до зрадженя зисків.

12. Не вільно порівнювати капіталїста з вивіркою, що крутить ся в колї.

13. Він не богато журить ся, де початок, а де кінець річий; думка в нього лиш про се, щоб вони давали йому зиски.

14. Лишає для теольоґів урядової економії полїтичної дискусовати про монометалїзм і біметалїзм; сам він наповняє кишенї як золотом так і сріблом — без ріжницї.

15. Лишає для вчених занимати ся дослїдами явищ природи, винахідникам—приноровленєм сил природи до промислу; а сам тільки стремить до загарбаня у свої руки хочби і найменьшого відкритя, як лиш воно може стати ся орудєм визиску.

16. Він не обтяжує свойого мозґу питанєм, чи Краса і Добро є потрібні ідеї, але заїдає остриці, що є так само смачні, а видом ще поганьші, чим свинячі відпадки.

17 Оплескує бесїди на тему правд вічних, а сам робить гроші на ошуканьстві, практикованім з дня на день.

18. Не спекулює на самій сути чесноти, сумлїння і любови, але спекулює на купованю і продаваню їх.

19. Не питає себе, чи свобода э доброю сама собою; він здобуває всї свободи нараз, лишаючи наємникам лишень їхнї назвиска.

20. Не завдає собі труду, думаючи про се, що стоїть висше—право чи сила, знає бо, що всї права його, позаяк посїдає Капітал.

21. Не є він анї за, анї проти загального виборчого закона — однаково користає з обох. Підкупує виборців, як закон виборчий є обмежений, а ошукує підчас загальних виборів. Єсли може вибирати між тими двома законами, то звичайно є при-

хильний загальному праву, бо воно економічнійше. При обмежених виборах мусить купувати виборців і вибраних — при загальних купує тільки вибраних.

22. Він не мішаєсь до пустого базїканя про вільну торговлю і протекціонїзм, але стає сторонником то сеї, то тої системи, відповідно до вимог своєї торговлї і свойого промислу.

23. Не має жадних засад — навіть засади не мати засад.

II.

24. Капіталїст є зелїзним буком в моїх руках, котрим поганяю неслухняне стадо наємників.

25. Капіталїст давить в свойому серцї всякі людські почуваня; нема в ньому співчутя; з ближнїм своїм обходить ся гірше, чим зі скотиною. Чоловіки, жінки і дїти видають ся йому тільки машинами для витворюваня зисків. Зелїзним щитом накриває своє серце на те, щоб очі його не бачили нещастя бідних невольників, щоб уха його не чули криків їх розпуки і мук — і не здрігнули ся з переляку.

26. Гидравлічна праса, опадаючи поволи і безвинно, здушує до найменьших розмірів і сушить зовсїм матерію, що дісталась в обіймп праси. Таким є капіталїст, що то гнобить і калїчить наємника та витискає з нього працю, яка є в його мяснях і нервах. Кожда крапля поту, яку він видушує, обертаєть ся в Капітал.

27. А як наємник постарів ся і, зпрацьований, вже більше не в силї видавати під його тисненем додаткову вартість працї — капіталїст викидає його на вулицю, так як викидають сьміте і тріски, зметені у фабрицї.

28. Капіталїст, котрий шанує робітника, зраджує мене і себе.

29. Капіталїст заражає своїм гандлярством мущин, жінок і дїтий на се, аби такий, що не має анї сала, анї шерсти, нї иньшого товару, мав однак таки щось на продаж: силу фізичну, розум, сумлїннє. Щоби змінити ся в Капітал, людина повинна перед усїм стати ся товаром.

30. Я сьм Капітал — володар всесьвіта; капіталїст — се мій представник; перед ним всї є рівні, всї однаково похиляють ся під тягаром його експльоатації. Зарібник, що продає свою силу, вчений, що торгує своїм сумлїннєм, жінка, що продає

своє тіло — всї вони є наймитами капіталїста, пригожі для визиску.

31. Він неволить наємника до удосконаленя себе; змушує його до відновлюваня своєї робочої сили при помочи грубої та підроблюваної поживи, аби він міг продавати себе таньше; він силує його до аскетизму анахорети, до терпеливости осла, до ревности робочого вола.

32. Наємник належить до капіталїста: єсть його робочим скотом, його майном, його знарядом. В робітнї, де не можна розцізнати коли сонце встає а коли вечеріє, він звертає на робітника сто пар бистрозорих очий на се, аби сей робітник не відривавсь від працї анї одним жестом, не пустив нїже одного слова.

33. Час наємника є грошем — кожда втрачена хвилина є крадїжею.

34. Кормига капіталїста йде за наємником, як тїнь, аж до його домівки, позаяк він не повинен плямити свойого духа ріжними соціялїстичними відчитами і бесїдами, не повинен томити тїла свого якими там розривками. Має вертати домів зараз по виходї з робітнї, їсти та лягати спати, аби завтра станути перед своїм паном зі сьвіжим і легким тїлом, з духом повним покори.

35. Капіталїст не признає наємникови ніяких прав — анї навіть права на неволю, яка є правом працї.

36. Капіталїст віднимає в наємника його силу, здібности і звинність його рук і віддає їх машинам, які не знають противити ся.

---

4. Засади релїґії Капіталу.

1. Моряк живе, усе бурею загрожений; гірник — серед ґазів і скритих жерел водяних; робітник вештаєть ся поміж колеса і ремінї зелїзних машин; калїцтво або смерть усе переслїдують працюючого наємника; капіталїстови, який не працює, не грозить ніяка небезпека.

2. Праця томить, убиває, але не збогачує: достатки збираєсь не працию, але примушуванем других до працї.

3. Власність є овочем працї і нагородою за дармоване.

4. Годї витиснути вина з каменя, зиску з трупа; експльоатуєть ся тільки живих.

5. Гроші, подібно як і всьо, що приносить хосен — пахощів не мають.

6. Гроші оплачують свої огидні прикмети — скількістю своєю.

7. Гроші є замість чесноти для такого, котрий їх посїдає.

8. Добродїйність не можна вважати добрим

місцем для вкладаня гроший, місцем, що давалоби процент.

9. Ліпше е, лягаючи спати, сказати собі: я зробив корисне діло, ніж, я зробив добре діло.

10. Господар, що приневолює своїх наемників до 14-годинної праці на добу, не на дармо проводить свій день.

11. Не жалій робітника — ні доброго, ні злого, позаяк і добрий і злий кінь потребують ударів батога.

12. Дерево, що не дае овочів, треба зрубати і спалити; робітник, що з нього мало зиску, хай гине з голоду.

13. Як робітник сердить ся, нагодуй його оловом.

14. Далеко більше часу потреба, щоби листе морви перемінити в едваб, чим працю наемника в Капітал.

15. Красти великі суми, а віддавати ма. частинки з того — отсе основа філянтропії.

16. Силувати робітників до злуки в цїли твореня богацтв для капіталїста — отсе кооперація.

17. Згортати більшу часть продуктів, сотворених працию — зветь ся співудїлом в зисках.

18. Капіталїст, фанатик свободи, не занимаеть ся роздаванем милостинї, позаяк се відбирае у безробітного волю гинути з голоду.

19. Люди самі собою е машинами, здібні до витворюваня і поживаня; капіталїст купуе одні, а вганяеть ся за другими.

20. В капіталїста е два язики в ротї: один служить йому до купованя, а другий до продаваня.

21. Брехливі уста дають жите мошонцї капіталїста.

22. Чутливість і сумлінність є отруєю для ріжного рода інтересів.

23. Окрадувати всіх, значить, не окрадувати нікого.

24. Тверди, що людина може привязати ся як собака — і докажи се привязанем до себе самого.

25. Стережись нечестивого, однак не довіряй чесному.

26. Обіцювати — се доказ щирости і чемности; сповняти обітницю — се доказ слабости духа.

27. Гроші, великі чи малі, як упадуть на землю, треба все підоймати — навіть як-би впали в помиї.

28. Клопотати ся о всілякі річи, видумувати пекло, старати ся бути чесним, стреміти до знаня, побивати ся о становище, бажати почестий — усе те — одна суета; потреба тільки одної річи: Капіталу і ще раз Капіталу!

29. Молодість вяне, краса відцвитає, розум притемнюеть ся — одно тільки золото не старіесь і не вкриваеть ся морщинами.

30. Гроші — се душа капіталіста і підойма його вчинків.

31. Правду говорю вам: далеко більша слава стане про чоловіка, представляючого собою мошонку набиту твердо золотом і банкнотами — чим про наладованого таланом і чеснотами, як осел, що носить ярину на торг.

32. Ґеній, розум, встидливість, чесність, краса істчують лишень тому, що мають вартість торговельну.

33. Чеснота і праця є вельми пожадані — але у других.

34 Для капіталістів нема нічо ліпшого, як їсти, пити, віддавати ся розпусті і розкошам.

35. Поки капіталіст живе між людьми, що їм сонце сьвітить і огріває їх, повинен користати і втішати ся житем, бо одної і тої самої хвилини ніхто два рази не переживає і ніхто не є в силі минути лихої і поганої старости, яка хапає чоловіка за голову і пхає його у могилу.

36. У могилу, що зійдеш до ньої, не пійдуть з тобою чесноти твої; там знайдеш самих хробаків.

37. Усе, крім повного і добре травлячого жолудка, крім здорових почувань, що їх заспокоєно, усе те — одна суета і безхосенне мудроване.

ЧАСТЬ ДРУГА.

Чотирнайцять доґмів релїґії Капіталу.

1. Я Єсьм Капітал, володар сьвіта.

2. Я йду в товаристві брехні, зависти, скупарства, облуди і розбою. Слідом за мною ступають родинна незгода і спори політичні. А куди переходжу, кидаю зерно ненависти, розпуки, убожества, хороби і смерти.

3. Я бог невмолимий. Щасливим чую себе в атмосфері невзгодин і терпіння; мучу наемників, не жалію навіть моїх вибранців, капіталістів.

4. Наемник не може вирвати ся з моїх рук; як він, аби втечи, від мене, іде геть за гори, стрічає мене і на другім боці їх вершин, як він перепливає море, очікую його на березі, де висідає. Наемник є моїм невольником, а сьвіт його тюрмою.

5. Я наділяю капіталістів важким, безглуздним добробутом, обильним в недугу. Я спиняю фізичні і умові здібности моїх вибранців; рід їх, впадаючи у ледарство, вироджуєть ся.

6. Щедро обдаряю капіталістів усім, чого їм тільки забажить ся і давлю в зароді всі їхні забаганки. Вкриваю їм столи смачними стравами, а їм самим відбираю апетит. Їх ліжка квітчаю молодими жінками, що чарують своїм здоровлем і вродою, а їм затупляю чуте. Цілий сьвіт видаєть ся їм нудним, прикрим і томлячим; позіхають у протязі цілого свойого житя; падкають над суетою сьвіта, а на думку про смерть впадають у холодну дрож боязни.

7. Як мені до вподоби, без причини людському умови понятної, то лякаю вибранців моїх, кидаючи їх у пропасть нужди, у пекло наемної праці.

8. Капіталіст є моїм орудем. Уживаю його, як нагайки з тисяча ремінців, котрою періщу дурненьку отару наемників. Підношу вибранців своїх на найвисший щебель суспільної ієрархії і ненавиджу їх.

9. Клясичний поет старинного сьвіта віщував еру капіталізму. Казав він: — Мішаєть ся тепер лихо з добром, але прийде час, коли то не буде ані супружеських узлів, ані справедливости, ані

чесноти. Немезіс вернеть ся знов на небо і не буде віяких средств до поборюваня злого. Часи, про котрі колись голошено, тепер настали: неначе морські ненажерні тварюки, або дикі зьвірі лісові, так люди пожирають себе взаїмно.

10. Глузую собі з людської мудрости — працюй, а скоро щезне нужда; працюй, а шпихлірі твої наповнять ся поживою, — каже стара мудрість. Я-ж говорю: — Працюй, а оступлять тебе муки і голод; працюй, а хата твоя опустіє.

11. Я есьм бог, що валить царства. В мойому, для всіх однаковому ярмі, усмиряю гордих; нівечу сьміливий і самолюбний індивідуалізм чоловіка; приготовляю дурну людськість до прийшлої рівности; вяжу і спрягаю разом робітників і капіталістів в цїли обробленя форм прийшлого суспільства.

12. Люди струнули з неба Браму, Юпітера, Егову, Ісуса, Аллаха; я вбиваю сам себе.

13. Як комунізм стане законом суспільства, тоді скінчить ся пановане Капіталу, що уособляє поколїне минувшини і теперішности. І не буде Капітал вже більше панувати над сьвітом; слухати стане робітника, котрого ненавидить; чоловік не буде вже більше повзати перед твором своїх рук, свойого мізґу; він встане на ноги і, випростувавши ся мужно, обійме природу поглядом володїтеля.

14. Капітал буде послїдним з богів.

ЧАСТЬ ТРЕТЯ.

Молитва капіталїста.

Величане золота.

Золото, ти товар чудотворний, в якому містять ся всї иньші товари! Золото, ти єси товар-первень, в який переходить всякий иньший товар!

Золото, ти єси божество, що дає міру всьому! Ти єси найсовершеннїйше і найкрасше уособлене Капіталу.

Ти єси найблагороднїйше і найвеличнїйше з усїх чинників природи.

Ти, що не знаєш нї плїснї нї ржі.

Золото, ти єси товар незмінний, ти єси квітка огняна, промінь сьвітячий, сонце іскристе, металь пречистий, що, вирваний з утроби землї, матери всїх річий, ховаєть ся по скринях лихварів і пивницях банків; з глубини скритків, де тебе, громадять, передаєш безвартісному паперови свою силу, яка безмірно побільшує його вартість.

Золото, ти єси мертва суть, що тримає в русї сьвіт цїлий. Перед твоїм ясним величеством люди віки цїлі гнуть колїна

і з пошаною тебе обожають.

Обдари ласкою своєю твоїх вірних підданих, котрі звертають ся благально до тебе, котрі, аби мати тебе, жертвують честь і чесноту, поважанє людий, любов жінок, діти крови своєї і тїла, і не спиняють ся перед ненавистю себе самих.

* * *

Золото, царю найвисший, ніколи непобідимий, вічний побідниче, вислухай молитв наших! Основателю міст і будителю царств; провідна зоре моральности; мірило сумлїння людського!

О ти, що навчаєш ученого фальшувати науку, що неволиш матїр торгувати невинністю своєї дитини, що силуєш вольну людину, аби взяла на себе неволю насмника — вислухай молитв наших!

О ти, що перекуповуєш засуд судиї і голос посла, вислухай молитв наших!

О ти, що сотворюєш незнані природї квіти і овочі, що розсипаєш насїня злочину і чесноти, що плекаєш штуку і збитки, вислухай молитв наших!

О ти, що продовжаєш безхосенні лїта любовників ледарства і вкорочаєш днї робітника, вислухай молитв наших!

О ти, що всьміхаєш ся до капіталїста ще в його колисцї, а пятнуєш пролєтаря ще у череві матернім, вислухай молитв наших!

* * *

Золото, невтомний бурлаче, якому так милі є брехня і крутїйства, сповни бажаня наші!

Товмачу всїх мов і нарічий, хитрий посереднику, невідпорний зводителю, міро людий і річий, сповни мої бажаня!

Віщуне мира і сїячу незгоди, надїляючий спочинком і додатковою працию; помічнику чесноти і неморальности, обдаровуючий глухих слухом, розвязуючий язик нїмого, сповни бажаня наші!

Золото, всїма проклинане і призиване, капіталїстами шановане, потаскухами люблене, сповни бажаня наші!

Сїячу щастя і недолї на землї; журбо і радосте людий; лїкарю хорих, чудовний бальзаме на терпіння і болї — сповни бажаня наші!

О ти, що сповняєш сьвіт чарами і впоюєш людський розум!

О ти, що вкриваєш красою поганих і даєш рухливість неповоротливим, що проносиш загальне поважанє, вбираєш шані-

бою встид і ганьбу, сповни бажаня наші!

О чарівниче лихий, сповни бажаня наші!

Смоліскопе горіючий і осьвічуючий шлях житя, провіднику і обороно, якоре спасення капіталїстів, вислухай молитв наших!

* * *

Золото, короно слави, сонце справедливости —

Золото, сило і радосте житя —

Золото, всїма прославлюване — прийди до нас!

Уособлене розкоші! О ти, що обдаровуєш галапаса плодами чужої працї, прийди до нас!

Ти, що наповняєш склади і шпихлїрі людий, котрі не засаджують і не управляють винницї, не орють і не рубають, прийди до нас!

Ти, що годуєш мясом і рибою людий, котрі не женуть стада свого на пашу і не знають бурі морської, прийди до нас!

Сило, знане і розуме капіталїсти, прийди до нас!

О, прийди до нас, Покусо-Золото, мріє найвисша, альфо і омеґо всякого поступу, всякої думки, всякого чутя капіталїста!

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТА.

Наріканя Йова-Ротшильда, капіталїста.

Капітале, Боже мій, чому покинув сеи мене? За які гріхи зіпхнув сеи мене з вершин богацтва мого і силуєш мене, щоб я дусив ся під тягарем невидержимої нужди?

Хибаж не жив я в дусї заповідий твоїх? Чи не відзначав ся простотою і праведністю обичаїв моїх? Чи може хто закинути менї, що я працював коли? Чи не вживав я всїх розкоший житя, на які лишень позваляли менї мілїони мої і орґани змислів моїх? Чи не силував я до працї в день і в ночи чоловіків, жінок і дїтий аж до цїлковитого їх знесилля, а навіть і понад се? Чи давав я їм коли небудь більше, чим нужденну зарібкову платню? І чи хоч раз піддавав ся я чутливости на вид злиднїв і розпуки робітників моїх.

Капітале, Боже мій! Я фальшував продавані мною товари і зовсїм не журив ся, о скільки троїв я ними купуючих: я окрадував кишенї дураків, що давали ловити

себе на вудочку оголошень моїх.

Жив я тільки на се, аби розкошувати і богатїти, а ти благословив непорочне моє поведенє, обдаривши мене жінками, дїтьми, кіньми і прислугою, позволяючи менї втїшати ся всїма розкошами тїла, всїма приємностями — суєтою міра сього.

І нагло я втратив усьо — всьо! Я став ся предметом загальної ненависти, сьмітєм суспільства.

Конкуренти мої радїють упадком моїм, а приятелї мої відвертають ся від мене; відмовляють менї навіть рад своїх пустих, навіть закидами своїми не заїмають мене — по просту іґнорують мене. Коханки мої обкидують мене болотом, возячи ся в куплених за мої гроші каритах.

Нещастя оступають мене з усїх боків і, наче стїни вязницї, відлучають мене від цїлого сьвіта. Став ся самітним — в менї і кругом мене панує непроривна темрява.

Жена моя, не маючи більше гроший на лицеві краски і білила, являєть ся перед мною в цїлій своїй погани. Син мій, вихований в дармованю, навіть зрозуміти не може безмірности нещастя мого — ідіот! Донцї моїй рікою пливуть сльози на спомин про гарні, але втрачені, забави.

І що значить нещастє ближнїх моїх супроти мойого нещастя! Там, де я недавно ще яко господар видавав прикази, виганяють мене, як прошу о місце слуги!

В комірчинї моїй панують бруд і сморід. Тїло моє, зболїле від твердої постелї і скусане гидкими галапасами, не знаходить спочинку для себе; мозок не зазнає вже сну, даючого забутє.

О, як щасливі є бідолахи, що не знали нїчо иньшого, лиш убожество і бруд! Не знають вони, скільки милого і доброго є на сьому сьвітї; завдяки своїй грубій шкірі і згрубілим почутям не відчувають нїякої відради.

І чому дав єси покоштувати менї щастя на се, аби лишити по ньому самі спомини, спомини більш пекучі, чим довг грача.

Щож я бідний нїчну і як зароблю собі на хлїб?

Руки мої, призвичаєні до ношеня перстенїв і складаня банкнотів, не є спосібні до орудуваня бодай яким струментом. Мозок мій, занятий тільки тим, якби минути працю, відпочивати по забаві, обійти тугу, що її наносить дармованє і перемогти з'огидженє, якого менї давав пересит — сей мозок зовсїм не є спосібний до зібраня своєї уваги, щоби міг заняти ся перепи-

суванєм паперів і додаванєм чисел.

Чи можна, о Боже, припустити, щоби ти так строго карав чоловіка, котрий ніколи не переступив анї одної із заповідий твоїх.

Бож се і зле і несправедливо і деморалїзуючо з твоєї сторони, єсли позбавляєш мене всїх богацтв, що їх для мене нагромадили иньші у так тяжкій працї!

Капіталїсти, ближнїї мої, на вид мойого нещастя зрозуміють, що ти оказуєш ласку з примхи, що ти даруєш її, не знати за що, і відбираєш її, не знати чому.

Хто-ж тодї схоче вірити в тебе?

Який-же капіталїст буде на стільки недотепним, на стільки нерозумним, що згодить ся жити після законів твоїх, віддаючи ся дармованю, приємностям і безхосенному проводженю часу, — єсли будучність є так незапевненою і прибирає таку грізну постать, єсли найменше потрясенє на біржі може звалити найсолїднїйше майно, єсли нїчо не є певним на сьвітї, єсли сьогодняшний богач може завтра явити ся зовсїм зруйнованим бідаком?

Люди проклинати-муть тебе, дивлячись на моє пониженє. Нехтувати-муть могучість твою, міряючи глубінь упадку мого; відкинуть від себе ласки твої.

В імя твоєї власної слави, постав мене на попереднім становищи, верни мені колишнє моє положенє в суспільстві, двигни мене з пропасти мойого пониженя, повне бо є серце моє горести; і слова ненависти і прокляття зірвати ся можуть з уст моїх.

Божество жорстоке, сліпе і нерозумне — стережи ся, щоби нарешті богатим не отворили ся очи і щоб вони не пізнали, що безжурно і несьвідомо блудять краєм пропасти; задрожи на думку, що тебе самого можуть кинути в тую пропасть, щоб її наповнити аж до берегів — що злучать ся з соціялїстами для цїлковитої твоєї загладн

Ах, що за богохульство я проголосив! Прости менї слова сї необережні і негідні!

Володїтелю, даруючий богацтва невідомо за які заслуги, і відбираючий їх невідомо за які провини — ти дїлаєш після волї твоєї, ти знаєш, що творишь.

Понижаєш мене для мойого таки добра, пробуєш мене для моєї користи.

О лагідний і милосердний, верни менї любов твою, ти бо єси матерю справедливости і, як караєш мене, то се значить, що сповнив я колись проступок якийсь несьвідомо.

О володїтелю! Єсли вернеш менї дос-

татки мої, то прирікаю ще більш жорстоко ходити в заповідях твоїх. Ще гірше, чим доси, визискував-би я наємників моїх; ще безличнійше опукував-би я людий; ще з більшою рішучістю окрадував-би я всїх дураків.

Я смиренний перед тобою, як собака перед паном своїм, котрий бє її; я твій на віки і нехай дїсть ся воля твоя!

Робітничий Катехізм.

Питанє: Як звеш ся?

Відповідь: Наймит.

Питанє: Хто є твоїми родичами?

Відповідь: Батько мій був чорноробом, так само мій дїд і прадїд ще за часів паньщини. Мати моя називає ся Нужда.

Пит.—Звідки походиш і куда стремиш?

Відп. — Походжу з нужди і стремлю до нужки, а йду через шпиталь, де моє тїло служить за предмет науки для лїкарів, щоби они вчили ся на ньому пізнавати хороби, аби вміли відтак лїчити панів.

Пит. — Де ти родив ся?

Відп. — Я родив ся на піддашу одного дому, який збудував мій батько і його товариші праці.

Пит. — В що віриш?

Відп. — Вірю в Капітал.

Пит. — Які обовязки накладає на тебе Капітал?

Відп. — Два головні обовязки: — обовязок зречи ся раз на все своїх прав і обовязок невтомної праці до гробової дошки. — Капітал каже мені зречи ся прав до землї, до нашої спільної матери-кормительки, до богацтв скритих в її лоні, до богацтв на її поверхні, до таємниці її плідности, котра проявляє ся під впливом сонячного сьвітла і тепла; Капітал каже мені зречи ся всїх прав до того, що зробить моя рука, мій мозок, каже зречи ся права власности на мою особу: бо коли я переступаю поріг моєї робітні, тоді я не належу вже до себе, я є тоді річию мого пана. Капітал каже працювати мені від дитинства до самої смерти, працювати в день і в ночи, працювати при сьвітлї сонця, ґазу, електрики, місяця, каганця, на поверхні землї, на морю — все і всюди.

Пит. — Які обовязки ще вкладає на

тебе Капітал?

Відп. — Каже заховати пости, жити в недостатках, лиш до половини заспокоювати голод, давити фізичні потреби мого тіла і в зароді вбивати пориви мого духа.

Пит. — Чи забороняє тобі їсти?

Відп. — Так, забороняє їсти дичину, дріб, дорогу рибу, заказує пити чисте вино і сьвіже молоко.

Пит. — А що позваляє тобі їсти?

Відп. — Хліб, бараболї, горох, оселедця, найгіршу воловину, конину, а з напоїв позволяє пити підроблене вино і горівку.

Пит. — Які обовязки вкладає на тебе Капітал взглядом твоєї родини?

Відп. — Щоби я забороняв жінцї і дітям носити гарну одіж, щоби они встидали ся румянців на лици, щоби они призвичаювали ся в зимі не трясти ся від зимна, щоби змалку привикали до тяжкої працї лягали пізно без вечері, вчасно вставали, мало їли, і не нарікали, лиш дякували невидимим силам за такий гарний лад.

Пит. — Які обовязки вкладає на тебе супроти суспільства?

Відп. — Обовязок помножуваня його богацтв, — передівсім моєю працию, а відтак моїми ощадностями.

Пит. — Що велить тобі робити з твоїми ощадностями?

Відп. — Складати їх до Кас Щадничих, щоби ними держава покривала свій фінансовий недобір, або, щоби їх давано в позичку нашим працьодавцям. Гріш наш, тяжко запрацьований і заощаджений, ми повинні завсїгди давати до розпорядимости нашим панам.

Пит. — Чи позваляє тобі на вибране ощадностий?

Відп. — Маленько коли: радить нам не противити ся і піддати ся воли чоловіколюбців, поки вони не повідомлять нас, що ощадности щезли без слїду, наче дим.

Пит. — Чи маєш які права полїтичні?

Відп. — Капітал достарчує мені невинної розривки — дає право вибирати законодавців, які творять поневолюючі нас закони, однак нам не вільно занимати ся полїтикою і слухати голосу соціялїстів.

Пит. — Чому?

Відп. — Бо полїтика — се дїло панське, бо соціялїсти — се драбуги, що нас рабують і ошукують. Кажуть вони, що хто не працює, сей не повинен їсти; що всьо є власністю наємника, позаяк воно є витвором його рук; що капіталїст — се галапас, якого треба знищити. Капітал навпаки,

учить нас, що марнотравність і збитки богачів творять потребу праці яка дає нам захист перед голодом; що богачі удержують бідних; що як-би не було богатих, бідні вже давно вигинули-би. Дальше він учить нас не вірити наївно в таке, що наші жінки і доньки, які крім таних перкалевих одягів зовсім не хочуть инших строїв, дійстно з'уміли-би вбрати себе в едвабні і оксамітні сукні, які вони самі шиють; що ми не могли-би пити справжнього вина і їсти дорогих наїдків, позаяк ми звикли на підле мясо і фальшовані напитки.

Пит. — В що віруєш?

Відп. — В Капітал.

Пит. — Чи Капітал є вічний?

Відп. — Наші високо вчені жреці, економісти урядові, говорять, що він істнує від сотвореня сьвіта, однак почавши від року 1500 його скількість і могучість заєдно зростає і сьогодня він панує над сьвітом.

Пит. — Чи Капітал є всемогучий?

Відп. — Так. Хто його посів, сей має всьо на землї. А як він відверне лице своє від якоїсь родини або нації — починають вести житє повне нужди і терпіння. Могучість Капіталу зростає враз зі зростом його скількости: щодня здобуває він собі нові краї, щодня побільшає армію своїх наємників, яких силує до жертвованя цілого житя для свойого зросту.

Пит. — Хто-ж є вибранцем Капіталу?

Відп. — Працьодавці, капіталїсти, дідичі.

Пит. — В який спосіб нагороджає тебе Капітал?

Відп. — Дає менї працю, менї, моїй женї дітям моїм.

Пит. — Чи се твоя одинока надгорода?

Відп. — Ні. Божественний Капітал позваляє нам заспокоювати голод, заїдаючи очима виставлені на показ смачні страви, яких ми ніколи не коштуємо і їх не дотикаємо ся, а якими живлять ся лишень його вибранці і сьвяті сьвященики. З ласки позваляє нам огріти скостнілі від студени члени в сей спосіб, що можемо глядіти на дорогі футра і теплі сукна, якими отулюють себе пани і сьвяті попи. З тої-ж ласки вільно нам любовави ся, як парковими алеями переїзджає попри нас в своїх дорогих повозах і автомобілях се сьвяте племя грубих, череватих, зализаних і скрофулїчних дідичів і капіталїстів, окружених юрбою умундурованих лакеїв і напудрованих та помальованих потаскух. Тоді думкою цінимо себе високо, бо хоч тоті вибранці користають з добра, якого в нас не має, однак усе те є ділом наших рук і нашого мізґу.

Пит. — Чи вибранці Капіталу належать до иньшої раси?

Відп. — Капіталїсти є з сеї самої глини що й наємники, та вони є вибрані з поміж тисячів і мілїонів.

Пит. — Що-ж вони зділали, щоби заслужити на се відзначенє?

Відп. — Нїчо. Капітал проявляє свою могучість через те, що наділяє своєю ласкою людий, які на неї зовсїм не заслугують,

Пит. — Отже Капітал не є справедливий?

Відп. -- Капітал є чистою справедливістю, але ся справедливість не є доступною для нашого розуму. Як-би Капітал подавав свої ласки тільки тим, що є гідні, тоді він був-би звязаний, а могу-

чість його була-би обмеженою. Капітал черпає свою силу власне в тім, що вербує своїх вибранців, капіталїстів і покровителїв, лишень з товпи гільтаїв, дармоїдів і неробів.

Пит. — В який спосіб Капітал, божество твоє, карає тебе.

Відп. — Засуджує мене на безробітте. Тодї відлучають мене від суспільства, відказують менї хлїба, вина і тепла. Умираєм з голоду — я, моя жена і мої дїти.

Пит. — Які гріхи стягають на тебе кару безробіття?

Відп. — Жадні. Капітал відправляє мене, коли йому захочеть ся, зовсїм не дбаючи про се, щоби мій слабий ум міг зрозуміти де властиво криєть ся причина відправи...

Пит. — Які є твої молитви?

Відп. — Молю ся, але без слів. Праця є моєю молитвою, бо вона лишень є пожиточною, вона сама приносить зиски. Тільки праця творить для Капіталу додаткову вартість.

Пит. — Де молиш ся?

Відп. — Всюди — на морі, на землї і під землею; на полях, в копальнях, у фабриках і крамницях. Щоби наша молитва зістала вислуханою Богом і узглядненою, мусимо зложити у стіп Капіталу нашу волю, нашу свободу, наше достоінство.

На голос звона, на гук фабричної свиставки мусимо ставити ся і, як автомати, мусимо виконувати рухи руками і ногами, дихати і обливати ся потом, напружувати мяснї і томити свої нерви. Мусимо бути покірними, терпиливо зносити вибухи гнїву і наруги від пана і його служби, бо завждї їх правда, навіть коли нам здасть ся, що її в них нема. Мусимо дякувати панови, як, знижує нам платню і продовжує робочий день, бо усе, що він чинить, є справедливе і для нашого добра. Мусимо вважати собі за честь, як пан і його слуги насилують наші жінки і дочки, позаяк Капітал дає їм не тільки право до смерти і житя насмників, а і до насилуваня насмниць.

Пит. — Чи дістанеш нагороду по смерти?

Відп. — Дістану, а навіть дуже гарну. По смерти Капітал позволяє менї відпочивати в спокою. Менї не треба буде сушити собі голову журбою про хлїб на сьогодня і на завтра. Солодка гробова тиша і вічний мир будуть моєю нагородою за нужденне житє в неволї Капіталу.

„РОБІТНИЧИЙ ПРАПОР", орґан Української Соціялдемократії в Европі. Виходить неперіодично в Софії, в Болгарії. Поодиноке число 5 ц.

Тимчасова адреса:

Bulgarie, Sofia, Boite de poste No. 113

З Америки і Канади, можна писати на адресу: NOWYJ SWIT, BOX 1051, MONTREAL, QUE. CANADA.

„РОБОЧИЙ НАРОД", орґан Української Соціял-демократії в Канаді. Виходить що тижня в Вінніпеґ. Річна предплата виносить $2.00. Адреса: ROBOTCHYJ NAROD, Box 3858, St. B., WINNIPEG, MAN., CANADA.

„РОБІТНИК", орґан Федерації Української Соц. Партії в Америці. Виходить що тижня в Клівеленд. Річна предплата в Зл. Державах 1 дол. 50 ц. на 6 місяців 75 ц. В Канаді і за границею, на рік 1 дол. 75 ц., на 6 місяців 90 ц. Адреса: ROBITNYK, 2335 W. 11-th St. Coreny's Bldg. Cleveland, Ohio., U.S.A.

„СЬВІДОМА СИЛА", просьвітно-науковий і поступовий журнал для працюючого люду. Виходить раз на місяць в Торонто. Річна предплата в Канаді 75 ц. В Зл. Державах $1.00. Адреса: SWIDOMA SYLA, 405 QUEEN ST. W., TORONTO, Ont., Canada.

ПЕРЕПЛЕТНЯ КНИЖОК
С. БЕРЛАДИНА

приймає в переплет всякі книжки, як: бібліотечні, торговельні, бюрові, ноти, мапи, записки і т. п. Золотить і посріблює по низькі ціні.

Заходіть або пишіть на адресу:

281 ELM ST., MONTREAL, QUE.

Бібльотека „Новий Сьвіт"

популярно-наукове видавництво, яке познайомляє читачів з найновійшими вступами науки та містить твори красної літератури.

БІБЛЬОТЕКА „НОВИЙ СЬВІТ"

виходить неперіодично.

До тепер вийшли ось такі книжочки:

Ч. 1. Червоний Кобзар, (збірник найкрасших робітничих пісень і поезій) . . . 10
Ч. 2. Е. Гуцайло: Конець Сьвіта 10
Ч. 3. Наш Прометей. З нагоди сотих уродин Т. Шевченка. Збірка статей. З 5 образками. 10
Ч. 4. Червоний Кобзар, друга збірка найкрасших робітничих пісень і поезій (З 3 образками) . 10
Ч. 5. Давид Едельштат — М. Подолянин: Американський Робітник. Сценічна картина з американського робітничого житя, в трох відслонах. 10
Ч. 6. Робітнича Читанка 15
Ч. 7. П. Ляфарг: Біблія Капіталіста . . . 10
Календар „Новий Сьвіт" на рік 1915 . . . 15

* * *

Е. Гуцайло: Чого хотять соц.-демократи . . 10
М. Ганкевич: Соціалістичний Інтернаціонал і війна 10
І. Гилька: Війна і завдання українського робітництва 5
Ю. Дебс: Куда ми йдемо? 5
Демократична Республика 10
Скритий ворог 5
„Добра Новина" з 1913-4 р., поодиноке число 10
Листи до писаня: До Товариша, Родичів, знайомих і т. п., з віршами прикрашені цьвітами (12) 35

Гроші і письма посилайте на адресу:

NOWYJ SWIT

Box 1051, Montreal, Que. Canada.

Робітничий Календар на рік 1913. 25 ц. — Гумористичний Календар на рік 1913. 25 ц.

N.L.C. - B.N.C.
3 3286 03379117 5